

Paniekvoetbal

Clubs proberen voor de verkiezingen de politiek achter zich te krijgen

Als co-hoofdredacteur van het eerste Fieldmanager-nummer van dit jaar schrijf ik, net zoals de vaste hoofdredacteur Hein van Iersel, een column. Tijdens het schrijven moest ik denken aan een bekende optometrist -kennis van me- die een bundel heeft uitgegeven van zijn eigen columns. In het voorwoord legt hij uit dat wanneer twee mensen naar hetzelfde kijken, ze allebei iets anders zien. Hoe komt dat? Licht dat aan hun ogen? Zien ze enkel wat ze herkennen? Wordt hun zicht gekleurd door hun eigen verleden?

Wat alle voetbalverenigingen met elkaar gemeen hebben, is jaloezie. Wanneer ze ook maar het gevoel hebben dat een andere club meer aandacht krijgt, gaat de telefoon al. Paniek; *'wij kunnen zo niet trainen'* en *'hoe moet het met de wedstrijden voor het aanstaande weekend'*. Bij zo'n melding stap ik in de auto en ga ter plaatste het veld bekijken om met eigen ogen te zien wat er werkelijk aan de hand is. Paniekvoetbal, daar zijn verenigingen goed in. Wanneer ik in een persoonlijk gesprek met de consul doorvraag, blijkt vaak er iets anders achter te zitten.

Zelfs de Fieldmanager of the Year is hier niet tegenop gewassen

Tijdens deze winterperiode worden veel wedstrijden afgelast. De aanhoudende hoge temperaturen en veel neerslag hebben grote impact op de KNVB-competitie. In een nat weekend worden er in heel de regio slechts vijf van de zeventien wedstrijden gespeeld. De meeste velden zijn dan zo soppig dat ze moeten worden afgelast. Behalve het push-up veld dat ik afgelopen zomer heb aangelegd. Nog geen enkele wedstrijd afgelast! En dan krijg je het gemopper en gezeur van de andere clubs; hun velden zijn nu *'de slechtste velden in de gemeente'* en *'voor ons doet de*

gemeente niets'. *'Dat onze velden nu te nat blijven, ligt aan het slechte onderhoudsregime van de gemeente. Wij kunnen nu niet voetballen!! Geen wedstrijden, dus ook geen kantine-inkomsten en wij betalen nog wel zo'n hoge huur voor de velden.'* Kortom, ze zien alleen nog maar de dingen die ze niet hebben en niet wat ze wel hebben. Een jaar geleden, toen een push-up veld nog onbekend was, werden afgelastingen geaccepteerd, want iedereen trof hetzelfde lot. Nu hebben we één push-up veld en willen ineens alle verenigingen zo'n veld. Wanneer zijn verenigingen nog tevreden?

Over een maand zijn er weer gemeenteraadsverkiezingen, nu proberen de verenigingen met de nodige stemmingmakerij de politiek achter zich te krijgen. Zo worden wedstrijden afgelast, terwijl het helemaal niet nodig is, ze maken foto's van de velden na een flinke regenbui om te laten zien *'kijk eens hoe slecht onze velden zijn'*. Hier is geen sportveldbeheerder, zelfs niet de Fieldmanager of the Year tegenop gewassen. Dit soort gedrag stelt mij teleur en ik concludeer hieruit: we zien de dingen niet zoals ze zijn, we zien de dingen zoals wij zelf zijn.

Met vriendelijke groet,
Ad van de Luitgaarden
Gast-hoofdredacteur

Stuur of twitter dit artikel door!

Scan of ga naar:

<http://www.fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-4416>